

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 27/09/2024.

*****

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 38

Nhiều người cảm thấy mình là người tốt, là người tu hành nhưng họ không hiểu vì sao có nhiều người không ưa họ. Nếu chúng ta hiểu rõ nhân quả thì chúng ta sẽ tường tận việc này. Tất cả mọi việc đều có nhân duyên sâu dày, không có điều gì là đương không xảy ra. Chúng ta phải quán sát khởi tâm động niệm của mình, khi chúng ta làm bằng tâm “*tự tư tự lợi*”, làm vì bá đồ của mình thì chúng ta sẽ gây thù oán với người. Người khác không rảnh để gây thù chuốc oán, kiếm chuyện với chúng ta. Có quả ắt có nhân, không có nhân thì nhất định không có quả.

Hòa Thượng nói: “*Khi chúng ta gặp chướng ngại, chúng ta phải tìm thật kỹ nguyên nhân, nếu chúng ta tìm được nguyên nhân thì phải nhổ bỏ tận gốc nguyên nhân đó*”. Chúng ta không được dùng tâm oán hận để báo thù người khác. Chúng ta là phạm phu, người khác giúp chúng ta thì chúng ta có thể quên nhưng người nào khiến chúng ta khởi tâm sân hận, làm chúng ta khổ đau thì chúng ta nhớ rất rõ. Chúng ta có tâm báo thù chúng ta sẽ bị chướng ngại trên con đường tu hành.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Xin Lão pháp sư giới thiệu cho con “pháp môn bốn nguyện niệm Phật”, rất nhiều cư sĩ muốn tu hành pháp này có được không?*”.

Hòa Thượng nói: “*Việc này không có ích lợi, pháp môn bốn nguyện bắt đầu từ thời nhà Đường truyền đến Nhật Bản, thời đó, mọi người tu học pháp môn này không có vấn đề gì. Thế nhưng, hiện tại pháp môn này đã biến chất rồi. Thế nào gọi là bốn nguyện? Phật A Di Đà có 48 nguyện, trong đó nguyện thứ 18 là quan trọng nhất, nguyện này nói rằng: “Thập niệm ắt sanh”. Mười niệm được sanh. Một số người hiểu sai, chỉ chuyên chấp trì nguyện thứ 18, họ cho rằng chỉ cần một nguyện này, 47 nguyện khác đều không cần đến. 48 nguyện của Phật A Di Đà là mỗi nguyện đều viên mãn, hàm nhiếp 47 nguyện khác, thiếu đi một nguyện thì không viên mãn. “Trên Kinh Hoa Nghiêm” nói rằng: “Một là tất cả, tất cả là một”. Vậy tại sao chỉ chọn riêng nguyện 18 mà các nguyện khác không cần đến? Tôi không tin rằng loại pháp tu này có thể giúp người vãng sanh và cũng chưa từng nghe người tu pháp này có thể vãng sanh. Cho nên, chúng ta lão thật y theo giáo huấn trên “Kinh Vô Lượng Thọ” mà học tập thì sẽ không sai! Nếu chúng ta nghe người khác nói khiến cho đạo tâm bị lui sụt vậy thì rất đáng tiếc*”.

Cách đây khoảng 7, 8 năm, có một quyển sách có tên là “*Bốn Nguyên Niệm Phật*”, trong đó ghi chép nhiều việc sai lầm. Khi mới lưu hành, quyển sách này khiến nhiều người hoang mang, xao động, hiện tại, những quyển sách này phần lớn đã bị đốt, không còn ai quan tâm. Trong sách đó nói, niệm Phật không cần diệt vọng tưởng. Tâm tịnh mới tương ưng cõi tịnh, chúng ta không diệt vọng tưởng thì tâm chúng ta không thể thanh tịnh. Trong sách đó cũng nói, niệm Phật không cần giữ giới. Giới pháp, giới luật là chuẩn mực để tâm chúng ta lắng đọng, từ giới sinh định, từ định khai trí tuệ.

Khi Thích Ca Mâu Ni Phật sắp nhập Niết Bàn, Ngài A-nan hỏi Phật: “*Khi Ngài còn tại thế thì chúng con nương vào Ngài, khi Ngài nhập Niết Bàn thì chúng con biết nương vào ai?*”. Thích Ca Mâu Ni Phật nói: “*Lấy giới làm Thầy, lấy khổ làm Thầy*”. Có người sau khi đọc cuốn sách “*Bốn Nguyên Niệm Phật*” đó đã nói: “*Tôi nhất định vãng sanh!*”. Sau đó, họ mang tất cả sách, băng đĩa của Hòa Thượng tặng lại cho người khác. Họ cho rằng, tu hành theo cách Hòa Thượng dạy rất khó vãng sanh, tu hành theo cuốn “*Bốn Nguyên Niệm Phật*” thì sẽ dễ vãng sanh. Sau mấy chục năm, tôi cũng không gặp lại họ, tôi không biết người này có tu hành nữa không. Chúng ta không nên tùy tiện đọc sách và tùy tiện lý giải, tự hành trì, có những quyển sách gây hại cho tín tâm của chúng ta.

Khi Hòa Thượng đến học với Lão cư sĩ Lý Bình Nam, Lão cư sĩ Lý Bình Nam đã yêu cầu: “*Từ nay về sau ông chỉ được nghe một mình tôi giảng, những gì tôi cho phép ông xem ông mới được xem, còn những gì trước đây ông học thì bỏ đi như bỏ đồ phế thải*”. Hòa Thượng đồng ý những điều kiện mà Lão sư đã đưa ra. Sau một vài tháng học tập với Lão cư sĩ, Hòa Thượng cảm thấy những lời dạy này hữu dụng. Sau 5 năm học tập, Hòa Thượng đã nói với Lão sư Lý: “*Con xin được gia hạn ở với Thầy thêm 5 năm*”. Hòa Thượng đã có 10 năm học pháp với Lão cư sĩ Lý Bình Nam.

Trước đây, nhiều người cũng hỏi tôi về cuốn “*Bốn Nguyên Niệm Phật*” này. Trong công tác dịch thuật, chúng ta phải hết sức cẩn trọng, điều quan trọng là tác phẩm đó có phải do một người có tu, có học viết không.

Hôm qua, có người ở nước ngoài gọi điện cho tôi, họ muốn tôi dịch đĩa của một số vị pháp sư là học trò của Hòa Thượng Tịnh Không. Tôi muốn chuyên tâm dịch 931 tập của bộ “*Tịnh Độ Đại Kinh Khoa Chú*”, công trình này cần hơn 10 năm để hoàn thành. Ban đầu, tôi từ chối lời đề nghị của họ và nói rằng: “*Tôi dịch đĩa của Hòa Thượng, tôi không có thời gian dịch đĩa của người khác*”. Tôi không muốn tâm của mình bị xen tạp.

Sau đó, họ nói, ngày nay, ở nước ngoài cũng rất cần văn hóa truyền thống. Trước đó, họ đã xin tôi một số sách “*Đệ Tử Quy*”, “*Con đường đạt đến nhân sanh hạnh phúc*”. Cách đây khoảng 5 năm, tôi cũng đã qua đó giảng về “*Đệ Tử Quy*”, tổ chức lễ tri ân. Trong buổi lễ tri ân, một số thanh thiếu niên người Mỹ gốc Việt cũng đã quỳ lạy, tri ân

Cha Mẹ. Nếu có người dạy văn hóa truyền thống thì nhất định những đứa trẻ này cũng sẽ nghe theo.

Sáng nay, khi tôi lạy Phật, tôi khởi niệm, chúng ta sẽ mang văn hóa truyền thống của dân tộc ta ra nước ngoài. Năm qua, chúng ta đã tổ chức được 14 trại hè, tất cả những trại hè này đều rất thành công. Người nói chuyện với tôi là phó đạo tràng Tịnh Tông Học Hội ở Mỹ, ngày trước, chị đã tặng cho tôi quyển sách 1200 chuyên đề của Hòa Thượng mà chúng ta đã học. Nếu chị để quyển sách đó trong tủ như “*Pháp bảo*” thì quyển sách đó chắc đã bị mối ăn. Chị nói, những người Việt trẻ đang dần đánh mất truyền thống tốt đẹp của dân tộc. Hòa Thượng từng nói, ở phương Tây, mối quan hệ giữa người với người không có ngũ luân mà chỉ có một luân, mọi người trong xã hội đều xem nhau như bạn bè. Nếu họ mong muốn các con sẽ được học tập văn hóa truyền thống của dân tộc thì chúng ta sẽ tổ chức trại hè ở Mỹ. Nếu những bài pháp của những học trò của Hòa Thượng Tịnh Không chân thật lợi ích chúng sanh thì chúng ta cũng sẽ sắp xếp dịch.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta tu hành pháp môn Tịnh Độ, chúng ta phải y theo Tịnh Độ ba Kinh. Tịnh Độ ba Kinh gồm: “Kinh Vô Lượng Thọ” là Tịnh Độ khái luận, giảng giải rất tường tận; “Kinh Quán Vô Lượng Thọ” là bổ sung trên mặt lý luận và phương pháp cho “Kinh Vô Lượng Thọ” và Phật Thuyết A Di Đà. Kinh văn tuy không dài nhưng Thế Tôn hết lòng, hết dạ khuyên bảo chúng ta phải chuyên tu, chuyên hoằng pháp môn Tịnh Độ. Phương pháp tu hành tương ứng với ba Kinh là chính xác***”. Ngày nay, nhiều người tùy tiện dịch Kinh và in thành sách, do vậy chúng ta không thể tùy tiện chọn pháp, tùy tiện đọc sách.

Lão cư sĩ Lý Bình Nam có gần 300.000 học trò, ngày trước, nhiều vị tu hành nổi tiếng, khi có dịp đến Đài Trung đều ghé thăm Lão cư sĩ. Lão cư sĩ ra sân bay tiếp đón, mời về đạo tràng tiếp đón nồng hậu nhưng không mời giảng dạy. Nhiều học trò thắc mắc, vì sao Lão cư sĩ không mời vị đó giảng. Lão cư sĩ nói: “*Đó là tôi hộ pháp, tôi giữ cho tâm các vị thanh tịnh, người đó không phải là người chuyên tu Tịnh Độ, nếu người đó nói, mọi người tu thêm một pháp nữa giống như hổ mọc thêm sừng thì tín tâm của các vị sẽ dao động*”. Người tu hành đạt tới cảnh giới như Lão cư sĩ Lý Bình Nam thì đã không còn tâm “*tự tư tự lợi*”, Ngài không sợ người khác tranh giành học trò với mình, Ngài chỉ muốn giữ tâm của mọi người an, không có sự so sánh.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Con bị đau lưng thì con có nên lạy Phật không, nếu lạy Phật thì chứng bệnh đau lưng này có bị nghiêm trọng hơn không?*”.

Hòa Thượng nói: “***Vấn đề này, bạn thử nghiệm thì sẽ thấy rất rõ ràng, việc này sẽ có hai tình huống xuất hiện. Nếu bạn thành tâm, thành ý lạy Phật thì bệnh sẽ tiến triển tốt. Nguyên nhân thứ nhất là khi chúng ta nhất tâm lễ Phật, quên đi ý niệm đau lưng thì cái đau sẽ không còn. Chúng ta một mặt lạy Phật, một mặt nghĩ đến đau lưng, vậy thì chúng ta càng lạy sẽ càng đau. Đây chính là cảnh tùy tâm chuyển***”.

“Nhất thiết pháp từ tâm tưởng sanh”. Mọi sự mọi việc đều từ nơi tâm mình mà ra. Người có bệnh khổ mà nhất tâm nghĩ đến Phật không nghĩ đến bệnh thì liền khỏi bệnh.

Hòa Thượng từng kể, có một người chuyên vẽ ngựa, ông luôn nghĩ đến ngựa, một hôm khi ông đang ngủ trưa, người vợ nhìn thấy một con ngựa đang nằm trên giường. Bà sợ hãi la lên thì người chồng tỉnh dậy. Hòa Thượng nói: **“Người ta nghĩ đến ngựa mà còn biến thành ngựa, không lẽ chúng ta nghĩ đến Phật mà không thành Phật được hay sao!”**. Tất cả đều do tâm chúng ta nghĩ tưởng ra.

Hòa Thượng nói: **“Khi chúng ta bị bệnh, chúng ta đi tìm Bác sĩ, nếu chúng ta không có niềm tin với Bác sĩ thì chắc chắn bệnh của chúng ta sẽ không khỏi, nếu chúng ta có niềm tin với Bác sĩ, kết hợp với phương thuốc của Bác sĩ thì bệnh của chúng ta sẽ khỏi. Trị bệnh là như vậy, tất cả mọi sự, mọi việc đều như vậy, tất cả pháp do tâm tưởng sinh. Mọi sự, mọi việc đều do tâm chúng ta. Pháp không có định pháp, tất cả đều tùy theo ý niệm chúng ta mà thay đổi, ý niệm của chúng ta thay đổi thì cảnh liền thay đổi. Tâm chúng ta ô nhiễm thì cảnh liền ô nhiễm. Chúng ta hiểu được đạo lý này, chúng ta mới giữ gìn được cả đời không bị bệnh. Nếu chúng ta có ý niệm nghĩ về bệnh thì bệnh sẽ liền đến”**.

Khi có người hỏi tôi, có khỏe không, tôi nói: **“Bây giờ tôi không rảnh để bệnh!”**. Trong người tôi có nhiều bệnh nhưng tôi không có thời gian nghĩ đến nó. Khi nào tôi rảnh thì tôi sẽ bệnh nhưng hiện tại tôi không rảnh. Chúng ta nghĩ chúng ta đang bệnh, chúng ta nghĩ chúng ta sẽ không làm được việc nào đó thì chúng ta nhất định sẽ không làm được. Chúng ta thấy việc lợi ích chúng sanh, chúng ta tích cực làm thì tự nhiên chúng ta làm được tốt. Chúng ta không nghĩ đến bệnh thì bệnh sẽ không xuất hiện, chúng ta làm xong chúng ta mới nhận ra là bệnh đã không xuất hiện.

Hòa Thượng nói: **“Y học ngày nay gọi đây là tâm lý khỏe mạnh. Tâm lý khỏe mạnh quan trọng hơn bất cứ thứ gì. Chúng ta xây dựng tín tâm, nhất tâm lễ Phật, bái Phật, niệm Phật, quên đi bệnh khổ thì bệnh khổ đều hết”**. Thân chúng ta đang khỏe mạnh, chúng ta gặp chuyện buồn, ba ngày không ăn uống thì thân chúng ta liền bệnh. Tâm lý khỏe mạnh quan trọng hơn sinh lý khỏe mạnh.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Tu duy có thuộc về khởi tâm động niệm không?”**.

Hòa Thượng nói: **“Tu duy là khởi tâm động niệm, trong ý niệm này có tịnh, có nhiễm, có thiện, có ác. Ý niệm thiện mà tương ứng với tính đức thì đó là ý niệm khỏe mạnh, ý niệm trái với tính đức thì đó là ý niệm ác, khiến chúng ta không khỏe mạnh”**.

Sáng nay, khi tôi lay Phật, tôi khởi ý niệm về việc tổ chức trại hè ở nước ngoài cho cộng đồng người Việt. Đây là vọng tưởng. Nếu vọng tưởng có thể thực tiễn thì nó sẽ trở thành nguyện lực. Chúng ta ít nhất cũng phải khởi được vọng niệm thiện, tương ứng với tính đức. Chúng ta làm mọi việc lợi ích chúng sanh, không vì **“danh vọng lợi dưỡng”**. Nếu chúng ta tổ chức trại hè, chúng ta sẽ chuẩn bị một sổ sách **“Những tấm**

guang đức hạnh” để tặng. Chúng ta đừng sợ khởi vọng tưởng, điều quan trọng là vọng tưởng đó lợi ích chúng sanh.

Trước đây, tôi nói vui về việc nếu chúng ta có một số tiền rất lớn thì chúng ta sẽ làm được nhiều việc lợi ích chúng sanh. Chúng ta đã vọng tưởng rồi thì chúng ta nên vọng tưởng lớn để có thể làm được nhiều việc lợi ích chúng sanh. Chúng ta phải có tâm rộng lớn làm những việc thiết thực lợi ích chúng sanh. Chúng ta chỉ cần khởi tâm, khi nào đủ duyên thì chúng ta sẽ làm, chúng ta không canh cánh trong lòng, không nghĩ đến phải làm mọi cách để làm.

Hòa Thượng nói: **“Người học Phật phải thường nghĩ đến giáo huấn của Phật, thực tiễn giáo huấn của Phật ngay trong cuộc sống, việc này vô cùng quan trọng. Sau khi làm được, chúng ta sẽ có chỗ ngộ, sẽ lý giải sâu sắc lời giáo huấn của Phật. Đây là trí tuệ hiện tiền. Giải có thể giúp hành, hành lại có thể giúp cho giải. Hành và giải phải tương ưng, tương bổ tương thành. Từ sơ phát tâm đến Như Lai quả vị đều là như vậy!”**. Chúng ta thật làm thì chúng ta sẽ hiểu, chúng ta hiểu thì chúng ta sẽ làm một cách mạnh mẽ hơn. Chúng ta hiểu sâu thì chúng ta sẽ càng làm càng mạnh mẽ, càng mang lại lợi ích thiết thực cho xã hội thì chúng ta càng tăng tín tâm.

Hơn mười năm nay, tôi chỉ lay Phật và niệm Phật, không tụng Kinh. Tôi đã học pháp hơn 2000 giờ với Hòa Thượng không trễ một phút nào. Mấy chục năm nay tôi chỉ dịch pháp của Hòa Thượng, nhiều người muốn tôi dịch pháp của người khác nhưng tôi đều từ chối, tôi không muốn tâm bị nhiễu loạn. Tôi vẫn đi làm giáo dục vì việc này không chướng ngại việc học Phật.

Gần đây, trong buổi khai giảng một trường Mầm non ở quận 7, thành phố Hồ Chí Minh, tôi khuyên phụ huynh nên dành thời gian tìm hiểu hệ thống Khai Minh Đức, để biết rằng, mười năm qua chúng ta mở trường để làm kinh tế hay chúng ta chỉ chân thật vì người. Chúng ta tổ chức các buổi lễ tri ân Cha Mẹ, tổ chức trại hè cho các con, tôi hướng dẫn các Thầy Cô làm, tôi không đến dự trực tiếp các trại hè nhưng tôi vẫn quan tâm đến các sự kiện. Các vườn rau, các cơ sở sản xuất đậu của chúng ta vẫn đang tiếp tục phát triển. Sau khi lắp máy để sản xuất đậu ở các địa phương, chúng ta lại gửi tiền cho mọi người mua nguyên liệu làm đậu. Chúng ta làm nhưng chúng ta không xin ai tài trợ, những việc này đều lợi ích thiết thực cho mọi người.

Gần đây, ở những vùng bị ảnh hưởng bởi bão, mưa bão nên vườn rau của mọi người bị hỏng, mọi người đều rất vui khi được nhận rau sạch. Chúng ta đang làm vườn rau sạch ở Buôn Ma Thuột, bà con địa phương mang rất nhiều thức ăn đến tặng cho người của chúng ta. Chúng ta tặng rau, đậu cho mọi người, tâm mọi người vui vẻ, hoan hỷ thì chắc chắn họ sẽ khởi ý niệm thiện lành, họ cũng sẽ tặng quà cho người khác. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải giải hành tương ưng”**. Chúng ta làm nhiều việc nhưng những việc này không chướng ngại nhau. Tôi chỉ chuyên tu, chuyên hoằng một pháp, chỉ niệm câu **“A Di Đà Phật”**, nhưng tôi vẫn tích cực làm những việc lợi ích chúng

sanh. Nếu chúng ta không “*tự tư tự lợi*”, sẵn sàng vì chúng sanh thì chúng ta sẽ có rất nhiều việc để làm. Chúng ta sợ được mất, hơn thua, lừa dối, chệnh mảng thì chúng ta sẽ không làm được việc gì. Hòa Thượng nói: “***Các vị xem, Phật Bồ Tát không ngừng tinh tấn!***”.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!